

Franz:

Eh jo . . . Holzspalter uf Milhüserditsch! . . . wo awer derno d'Kräfte abgnu hän, so ha-n-ich ebbes anders ag'fange . . . ebbes ganz Neü's, wo no nitt do gsi isch un wo-n-ich sicher glaübt ha, ich wird rich derbi . . . Ne Lewesversicherungskasse!

Schang (verwundert):

Dü?

Franz:

Fir d'Hunde!

Schang:

Ah so . . . das isch neü, 's isch wahr!

Franz:

Ich ha denkt, will jetz alle Lit durchüs wänn Hunde ha, so zahlt g'wiss e Jedermann gern e Kleinigkeit alle Monet, fir, wenn 'm siner drufgeht, ass er e g'wisse Summe bikunnt un eso gli wieder einer aschaffe ka.

G'sang:

's hat jeder, wo derher jetz kunnt,
E Spitzli oder e Pudelhund.
Un fiehrt ne gern spaziere;
Vom Mensch sin d'Hunde d'beste Frind,
Drum ha-n-ich denkt, jetz gang ich g'schwind
Un thüe se-n-assüriere!

Ne Mänger wogt g'wiss ebbes dra,
Wenn er si Hund versichre ka;
Ne Kundschaft git's, e schnelle.
's isch jeder froh, wo ein verliert,
Wenn d'Kasse-n-ihm ne remplaciert,
Ass er nitt selbst müess belle.

Schang:

Das isch erst noch e güete-n-Idee gsi . . . un, hat's packt, das G'schäft?

Franz:

Leider nitt . . . ich ha's nur uf zwe Assürierte brocht . . . zwe Spitzli, un die hà mir 's Gröbste-n-awe g'macht!

Schang:

Wieso das?

Franz:

Eh, nitt wahr, wenn ich viel g'ha hätt, so hätt's mir ebbes üsg'macht im Johr, un do hätt als dann un wann e Hund künne drufgeh . . . awer uf die Art, wenn ein vo däne zwe g'storwe wär, so wär ich total rüiniert gsi! . . . Drum bin i halt dr ganze Tag hinter mine Spitzli her gsi, fir Achtung z'gà, ass ene d'Büewe keine Stei awerfe un ass ene sunscht nit g'schieht . . . was meinsch, hän die mich mache z'läufe! . . . bi so Kunditione ha-n-ich halt mi G'schäft miesse-n-ufstecke . . . ich bi derno noch krank worde derzue, un jetz thien mich halt mine Kinder erhalte . . .

Schang:

So geht's halt hitigstags mit de G'schäfte . . . 's isch mit allem eso . . . nit geht meh, sag ich Dir, nit! . . . un weisch worum? . . . D'G'schäfte künne nur geh, wenn d'Lit, wenn d'Völker z'ämme in Friede-n-un Eintracht mitnander lewe, derno künne se schaffe un verkehre mitnander . . . awer schaü um Dich umme, eb das dr Fall isch, 's thien jo nur allewil Alle fir dr Krieg riste . . . mr schaffe jetz nur noch, fir mörderische G'schütze z'erfinde, wo in dr kürzste Zit am meiste Mensche künne-n-umbringe . . . hän se jetz nitt wieder e-n-Obüs erfunde, wo einer allei e ganz Stadtviertel ka z'ammerisse, un wo's Millione-n-un Millione kostet, fir se z'fawriziere; all Geld wird jetz ins Kriegswese g'steckt, wo alles verschlinge thüet!

Franz:

Das isch wahr! . . . un d'Mensche traüe noch 's Wiehnächtsfest fire! das Fest, wo do ne Jeder an